

slaaet at forandre den saaledes, at den kommer til at lyde: Rigsdagen finder ingen Anledning til at gøre Ansvar gældende med Hensyn til Statsregnskabet for 1909—10, som derfor godkendes. Hvorvidt denne Form er den absolut rette, kan der være delte Meninger om. Man kunde eventuelt gøre gældende, at den første Del, nemlig, Rigsdagen finder ikke Anledning til at gøre Ansvar gældende o. s. v., kunde have været udeladt, og at man kunde nøjes med kort at præcisere, at Rigsdagen godkender Regnskabet. Naar Udvalget er blevet staaende ved den Form, der er valgt, ligger det i, at denne Form i alt væsentligt er i Overensstemmelse med det, som blev ønsket i Landstinget i Fjor, blandt andre af Statsrevisor Madsen-Mygdal. Udvalget maatte derfor gaa ud fra, at denne Form med Lethed kunde gaa ogsaa gennem Landstinget, idet man der fra alle Sider var enig om at foretrække denne Form for den hidtil brugte.

Ved Udtrykket: Rigsdagen finder ingen Anledning til at gøre Ansvar gældende med Hensyn til Statsregnskabet for 1909—10, er sagt det, som skalsiges, og ikke mere. Hidtil har der manglet en bestemt Udtalelse fra Rigsdagen om, at den godkender Regnskabet. Man kunde med nogen Ret gøre gældende, at en Forandring paa dette Punkt først burde fremkomme efter en eventuel Omordning af hele Statsrevisionen. Udvalget er imidlertid gaaet ud fra, at en saadan Omordning ikke er umiddelbart forestaaende, og har derfor ment paa det nærværende Tidspunkt, at man kunde gøre som her foreslaaet. Men paa den anden Side er Udvalget selvfølgelig klar over, at det er kun noget midlertidigt, som her foreslaas, idet en Forhandling om Ordningen af vor Statsrevision ikke stadig kan skydes ud. Ogsaa denne Side af Sagen har været Genstand for Forhandling Gang efter Gang saavel her som i det andet Ting, og navnlig blev der dér atter i Fjor ført en ret udførlig Forhandling derom. Jeg skal ikke komme ind derpaa i Øjeblikket, men blandt andet henvise til, hvad Finansministeren sagde i Landstinget om denne Sag. Af disse Forhandlinger forekommer det mig, at man har Ret til at slutte, at hele vor Statsrevision er forældet, og at det var heldigt at finde en mere tidssvarende Form for Statsrevisionen. Udvalget haaber, at Finansministeren fremdeles vil have sin Opmærksomhed henvendt paa dette Spørgsmaal og, saa snart Tid og Lejlighed gives, tage det op. Naar dette sker, vil den Indstilling, her er Tale om, paa ny kunne

blive Genstand for Overvejelse, og man vil kunne forandre den, hvis man finder Anledning dertil.

Jeg anbefaler altsaa Tinget at vedtage den Indstilling. Udvalget har foreslaaet, og som lyder saaledes: „Rigsdagen finder ingen Anledning til at gøre Ansvar gældende med Hensyn til Statsregnskabet for 1909—10, som derfor godkendes”.

Dinesen: Det ærede Udvalg har i sin Indstilling indskrænket sig til at henlede Opmærksomheden paa de Poster, som Statsrevisionen allerede havde henledt Opmærksomheden paa. Hvad disse Poster angaar, har jeg intet at tilføje, men kan helt igennem følge Udvalget i dets Indstilling. Derimod mener jeg det rigtigt at gøre nogle Bemærkninger med Hensyn til nogle Poster, paa hvilke Statsrevisionen ikke har henledt Opmærksomheden, hvilket jeg tror er urigtigt. De Poster, jeg vil nævne, ere saa godt som alle af den Art, at det vilde have været i sin gode Orden, om Statsrevisionen havde forlangt yderligere Oplysninger derom og gjort Bemærkninger dertil, og om Udvalget og Tinget kunde have taget Hensyn dertil. Jeg skal saaledes henlede Opmærksomheden paa Side 85 i Statsrevisionens Betænkning paa nogle Poster angaaende Telegrafvæsenet, hvorpaa der er Overskridelser. Der har paa en Post været bevilget 325,000 Kr., og Overskridelsen var paa 23,000 Kr. En anden Post paa 260,000 Kr. viser en Overskridelse paa 28,459 Kr. 49 Øre. Der er om den første Post ikke givet anden Oplysning end den almindelige: „Overskridelsen er foranlediget ved de store Snestorne i November og December”, og ved den anden Post hedder det kun: „Overskridelsen er væsentlig foranlediget ved Trykning af nye Reglementer, Flytning til nye Lokaler og forhøjede Udgifter til Porto og Fragt”. Nu ere disse Udgifter, f. Eks. til Tryksager, meget betydelige, over 89,000 Kr., og da Overskridelsen angives at fordele sig paa 3 Poster, kunde det sikkert have været i sin gode Orden, om der var søgt Oplysning om, hvorledes Overskridelsen fordelte sig paa disse Poster. Vi have allerede i Fjor faaet henledt Opmærksomheden paa, at Telegrafvæsenet i sin Administration i væsentlige Henseender stod noget tilbage i Retning af at forstaa de Krav, der fra Rigsdagens Side stilles med Hensyn til Dispositioner over de Beløb, der stilles til dets Raadighed.

Side 181 finder jeg, at en Bevilling paa 80,200 Kr. — Refusion af Taksationsomkostninger ved Bevillingen af Laa n ti